

Σχόλια. Ηνίκ' αν] η αντηδ' η αυτη και αντισροφη Α
κωλων εστιν ομοιω των τής σροφής ιγ η ιθμετρων. δη
πρ' τελεσ αι δ' ωο διπλαϊ. Αχε[α.] ο τέτιζ κω[α. τ]ο Η-
σιόδ' ειον. ημοσ ζ σκόλιμος τ' ανθε και η χε[α. τέτιζ.

Το γδ φίτυ κω[α. φύει
τόντε φήληχ' ο[α. οιδ' άμνον-
τ', ειθ' όπωταν η πέπων,
Εδία κ[α. πέχω,
Χ' άμα φήμα, ώρα φήλα, και
τ[ε. θυμου εβων κυκωμαι,
Κ[α. τα γίνομαι παχύς
τιλωμα[α. τ[ε. θέρις.

Σχόλια. φίτυ] απέρμα & φιτύ[α. γυνή[α. και το
γύνημα φίτυμα. Εύπολις Αύτολυμ. αυταρ η γαγες
καμνόν φίτυμα βωών. Πρ[ω.ον] κω[α. μιον διουλα β[α.ω.ς.
φήληκα] τον όλωθον. κυείως μη ουω ό ηδη σκληρός &
πάρωρος. ό όφιν μη πεπάσεως έχων, άωρος ζ ών. η μη-
ποτε φήληξ τίς εστιν ό άπατεών & ψευδόμενος ζ όφιν
εις βρωσιν & φήλος ό άπατεών. Μένανδρος Αλιε. δ' οί-
κίας φηλ[ων. γερόντων. & φηλωμα[α. εξαπα[α. παρ Αν-
τιφώντι.

BISETVS. Φήληξ ό όλωθος, σύπον άωρον, και
συληρόν. η φήληξ ό άπατεών με[α. φορεκ[ω.ς. όθεν φηλειν,
η φηλο[α.ω. τ[ε. άπατε[α.ν. Εύς άθιος. φήληκες λέγονται & η
σύκων, ό[α. τ[ε. πέπων ψευδονται. και φήληκες οι άπατεώ-
νεις. Απολλώνιος ηδ' Αργον. γ.

Αμφαδίλυ άγόρευε, η είρεο. μηδέ με τερπνοίς
φηλώσης επέειπεν. και Εύειπίδης εν Ικέτισι,
Γλωσσας πονηρών πορσα ηδ' φηλούμενοι. τουτέστιν
απαλωμένοι. & φηλητες, ό άπατεών. Εύριπίδης εν Ρήσφ,
Πέμψειν Ερμ[η.ς, όσγε φηλητ[η.δ' άναξ.

Σχόλια. Κ[α. πέχω] τ[ε. σ[α.ματι. πορσα[α.ω. και Ομη-
ρος, όψι ά[α.μι. πορσα[α.ών. και οίνον όπηχών.

BISETVS. Κ[α. πέχω] τ[ε. κ[α. ηρες, η επέχω. επέ-
χειν δε και παρχειν, και πορσαγειν πολλακις ιθδ[υ-
ναμ[ε.ι. ούτω και η σροφός τ[ε. βρέφει. μασον επέχειν λέ-
γεται. Διονύσιος Αλικαρναυεύς εν τ[ε. α. τ[η.ς. ρ[ο.μα.ϊ-
κ[η.ς. άρχαιολογίας. άπίθανον φασί και τ[η.ς. λυκαίνης &
τιθααόν, η τους μασους επέχε τ[ε.ς. παμδοις.

Σχόλια. Κυκωμαι.] κυκωνας εδία. άνω τ[ε. πότω
τ[ε. όπι τ[η.ς. γλήχυνός φησι χη[α.ω.ι. κω[α. τ[ε. π[ε.ω.ραν.
κω[α. ζ τ[ε. θυμου χ[α.ω.ν.] μη ζ τ[ε. ά[α.ω.ραν. φαγειν, κυ-
κω[α.να. πίνουσι, και εβλάπ[ο.νται. αλλά και παχ[ε.ις. γί-
νονται. Γίνομαι παχύς] επειδ' η άργουοιν οι γεωργοί
τε τ[ε. άμπε[α.ω.ς. Ησιόδ[ος. φησιν. δμ[ω.ας. άναψύξαι φί-
λα γούνα[α.τ[ε.α.

CHR. Το γδ φίτυ κω[α. φύει] φίτυ vel φίτυμα
est γύνημα δε απέρμα. Eupolis Autolyco, άταρ η[α.

τους άρρένας ζ άδοντας η τέτιζων. έτως Αείσαρχος.
BISETVS. Αίδη] άδη. άρχαίως δ' ει τοι ουχ
υπερχάφη, αλλά παρερχάφη.
Σχ. Τ[α.ς. λημνίας] είδος άμπελ[ω.ς. ως έσπορεί Ανδροτιών.

(Nam pracoqua hac sunt germina)
Tum tumentes iunat me grossos
Cernere, deinde edam
Quando maturi erunt:
B Tum inquiring, amica tempora,
E thymo intritum expedibo,
Vnde fio pinguior
Sole dum dies calent,

γες κερνόν φίτυμα η βοών. sic enim corrigo, & Tri-
metru facio. κω[α. φων αυτεμ dixit quod alij κω[α. μιον.
Sunt enim quaedam vites quæ prægerminat, de qui-
bus Theophrast. lib. 5. de causis, Proinde vt in ge-
nere ficu[um] Prodromi. Φήληξ] Ficus est immatura,
sed quæ specie præ se fert maturitatis. Ea est όλω-
θος πάρωρος. i. grossus immaturus, quanquã differ-
re ait όλωθον & πάρωρον Theophrast[us]. Julius Ce-
sar Scaliger (heros & princeps nuquã sine hono-
ris præfatione nominandus) mauult apud Theo-
phrastu legere κω[α. ωροι, differre que vult à Prodromi-
s, q[ui] hi maturitate cōsequatur, at nō grossi πά-
ρωροι. Ab ea cruda ficu quæ φήληξ dictus impostor
& deceptor etiã φήληξ & φήλος, fortassis à σφ[α.λ-
λω, εσφηλα, vnde fallo, sibilo ex[ε]pto. Menander in
Piscatoribus, δ' οικίας. φηλ[ων. γερόντων. ως λέγεις ά-
βελτέρων. i. duas domos: Decipere stultioru[um] vt autu-
mas senum. Sic enim supplendus versus ex Suda,
apud quæ φηλο[α.ω. habes. i. άπατε[α.ν. & melius. Nam
quomodo senes illi esse possent φηλοι & άβελτεροι?
Corrigendus tamē Sudas voce φηληκες[α. άχρια. σύ-
κα, inquit τ[η. δ[ε. ζει. πέπειρα. Lego φήληκες & άχρια
σύκα: deinde legendum τ[η. δ[ε. ζει. non δ[ε. ζει. Ha-
bent enim όψιν πορσα[α.σεως, speciem vt diximus
maturitatis. Εδία κ[α. πέχω]] Hic επέχειν est ori
admouere quasi έχειν όπι τ[ε. σ[α.ματι. Sic Home-
rus οίνον όπηχών. Κυκωμαι] Id est Cyceona hau-
rio. Prius dixit pulegij potionem vti se in reme-
dium fructuum esitatorum, nunc thymo vti-
tur. Fructibus autem & pomis esitatis, qui po-
tionem illam hauserunt, tantum abest vt læ-
dantur, vt potius inde pinguescant. Τ[ε.υ. θέ-
ρους] Nam æstiuo tempore dum messis est, feri-
antur coloni & vinitores, & iubent, vt ait He-
fiodus, etiam famulos άναψύξαι φίλα γούνα[α.τ[ε.α. και
βέε λού[α.ι.

Αντεπίρρημα σίχων 15'

και κωλων γ'

M Αλλον η θεοισιν εχρον ταξιαρχον πορσα-
βλέπων
Τρεις λοφοεις εχοντα και φοινικιδ' οξεϊαν πα-
νυ,
Ην εκεινός φησιν εϊναι βάμμα Σαρδανι-
κόν.
Ην δε που δη μάχεσθαι έχοντα πτω φοινικί-
δα,

Plus quidem quam si viderem Diis ducem
innisum omnibus
Casidem cristis gerentem punicam insignem
tribus,
Quam vocare sueni infectum ille Sardia-
nicum,
Sin simul cum purpurissa dimicandum forte
sit,